

چرا الواح هخامنشی دیر به ایران برگشت؟

هفده هزار قطعه از الواح هخامنشی با مجوز خزانه‌داری آمریکا قرار بود نهایت سه سال پیش به ایران بازگردانده شود، اما بازگشت آن‌ها به خانه تا امروز طول کشیده و ۳۵۰۶ قطعه از آن محموله بزرگ تاریخی به ایران تحویل داده شده است.

۲۵۰۶ لوح هخامنشی که با پرواز ریاست جمهوری از آمریکا به ایران منتقل شده، بخشی از الواح هخامنشی است که در مؤسسه شرق‌شناسی شیکاگو به «امانت» سپرده شده بود تا خوانده شود، اما بازگشت آن‌ها به خانه روند پیچیده‌ای را طی کرد. تا کنون پنج محموله از الواح هخامنشی، از آمریکا به ایران برگردانده شده و هنوز قطعاتی از این الواح در مؤسسه شیکاگو باقی مانده است. الواح هخامنشی در سال ۱۳۱۳ خورشیدی در تخت جمشید کشف شد. این الواح بعدها در ۵۰ صندوق چوبی که شامل حدود ۲۰۰۰ جعبه مقوایی و چند پیت نفتی که در تخت جمشید (پارسه، پرسپولیس) به پارافین مذاب آغشته شده بودند، از طریق بوشهر به آمریکا فرستاده شدند. انتقال با موافقت دولت وقت ایران انجام شد و در قرارداد و موافقت‌نامه طرفین نیز آمده بود که «ایران لوح‌هایی گلی را برای رمزگشایی و خواندن، به امانت به دانشگاه شیکاگو که مشغول کاوش تخت جمشید (پارسه، پرسپولیس) بود، می‌سپارد.»

به گفته محمدحسن طالبیان - معاون پیشین میراث فرهنگی - تعداد الواح هخامنشی که حدود ۹۰ سال پیش برای مطالعه به مؤسسه شرق‌شناسی شیکاگو فرستاده شده بود، بیش از ۳۰ هزار قطعه بوده که اندازه‌های مختلف داشته و تعدادی هم شکسته بوده است. ارنست هرتسفلد، باستان‌شناس آلمانی که در کاوش‌های تخت جمشید حضور داشت، نیز تخمین زده که این یافته شامل حدود ۳۰ هزار و یا بیشتر لوح و قطعات گلی کتیبه‌دار و مهر و موم‌شده بود. آن زمان امکان خواندن الواح در ایران وجود نداشت، در نتیجه در هنگام امانت‌سپاری، از الواح صورت‌برداری دقیق نشد.

رمزگشایی الواح طبق مستندات از سال ۱۹۳۷ آغاز می‌شود، اما با شروع جنگ جهانی دوم، کار تا سال ۱۹۴۵ میلادی متوقف می‌ماند و رمزگشایی و بازگشت کامل این الواح با تأخیر مواجه می‌شود. چند کارشناس روی لوح‌های گلی تخت جمشید کار می‌کردند؛ یک استاد بزرگ سومرشناسی به نام آرنولد پوبل (Poebel) و دو شاگرد او که یکی «جورج کامرون» و دیگری «ریچارد هلک» بودند، ابتدا لوح‌ها را که به خط میخی بودند، رمزگشایی کردند تا زبان آن‌ها مشخص شود. وقتی دریافتند که گل‌نشته‌ها عیلامی هستند، روی آن‌ها کار کردند، اما چون در آن زمان، آگاهی‌ها از دوره عیلامی هخامنشی فقط سنگ‌نوشته‌های پادشاهان هخامنشی بود، کار به کندی پیش می‌رفت.

توضیح میراث فرهنگی شوشتر درباره ریزش بخشی از خانه تاریخی «نجاتیان»

اگرچه در فهرست آثار ملی ثبت نشده است اما از جمله خانه‌های تاریخی و فاخر بافت تاریخی به شمار می‌رود.

او تأکید کرد: احتمال تخریب دیگر خانه‌های تاریخی در بافت تاریخی شوشتر بیشتر از قبل شده است چراکه به دلیل وجود عارضه آبگرفتگی فرسایش بناها افزایش یافته است و احتمال هر حادثه‌ای در این خانه‌ها وجود دارد که هرچه سریع‌تر باید این عارضه‌ها برطرف شوند.

نجار آسیابانی با اشاره به تکالیف دیگر دستگاه‌ها از جمله سازمان آب و برق و شرکت آب و فاضلاب که به ترتیب مسئولیت مطالعات شناسایی مشکل و اصلاح شبکه قدیمی را برعهده دارند گفت: برخی فکر می‌کنند در چنین حوادثی کوتاهی از سوی اداره میراث فرهنگی است در حالی که ما به عنوان نماینده مردم متولی این آثار هستیم و دغدغه و نگرانی‌های زیادی در خصوص آثار داریم و چنانچه هر اتفاقی برای این آثار رخ دهد ما بیش از

خانه تاریخی «نجاتیان» قبل و بعد از ریزش سردر بنا

ایسنا/خوزستان سرپرست اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شوشتر با تأیید خبر امروز ایسنا مبنی بر ریزش بخشی از یک خانه تاریخی در شوشتر بر اثر آبگرفتگی شهودان‌های بافت تاریخی، توضیحاتی در این خصوص ارائه کرد.

بر اساس اعلام اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی خوزستان، داوود نجار آسیابانی ۲۹ شهریور ۱۴۰۲ با اشاره به این‌که قسمت ورودی و سردر خانه تاریخی «نجاتیان» واقع در بافت تاریخی شوشتر متأسفانه امروز فرو ریخت، گفت: بر اساس شواهد و اظهارات مالک مبنی بر آبگرفتگی چندین ساله این خانه تاریخی، رطوبت و فرونشست زمین در قسمتی از کوچه موجب تخریب بخشی از خانه شده است.

سرپرست اداره میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری شوشتر افزود: خانه نجاتیان

هرکسی نگران خواهیم شد.

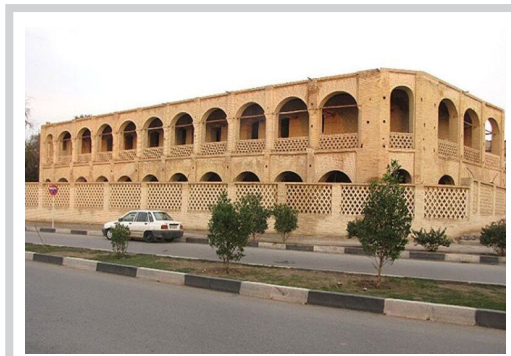
او به پیگیری‌های مکرر اداره میراث فرهنگی برای رفع مشکل آبگرفتگی اشاره کرد و خواستار تسریع در رفع این مشکل پیش از وقوع حوادث دیگر شد.

خانه تاریخی نجاتیان مربوط به دوره قاجار است که به علت عدم همکاری مالک خصوصی در

سال‌های قبل پروند ثبت‌ملی این بنای تاریخی متوقف شد. در بافت تاریخی شهر شوشتر بیش از ۹۰ اثر تاریخی ثبت‌شده در فهرست آثار ملی وجود دارد؛ این در حالی است که در کل شهرستان شوشتر ۳۰۰ اثر ثبت‌ملی وجود دارد. خانه طبیب، خانه رحیمی، خانه معین‌التجار، خانه مستوفی،

خانه کجیاف، خانه مقدم، خانه سرابی، خانه مرعشی، خانه امین‌زاده، خانه زایر، خانه طبیب شوشتری، خانه جزایری، خانه شیخ جعفر شوشتری، خانه افضل، خانه چهارمحالی، خانه رضوان، خانه زاهدی و... تنها بخشی از خانه‌های حایز اهمیت تاریخی در این شهرستان هستند.

لزوم حرکت به سمت حفاظت جمعی از بافت تاریخی

رییس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اهواز بر لزوم حرکت به سمت حفاظت جمعی از بافت تاریخی و اهمیت این موضوع تأکید کرد و گفت: قابلیت‌ها، کارکردها و ارزش‌های بافت تاریخی باید به مردم شناسانده شود و مردم محلی ساکن در چنین مناطقی به سمت احیای این اماکن گام بردارند.

تبار قریب با بیان اینکه حفاظت از میراث فرهنگی به تنهایی هدف نیست بلکه حفاظت به همراه احیا بافت تاریخی از اهمیت برخوردار است اظهار کرد: بافت تاریخی باید به عنوان یک مجموعه برخوردار از پویایی، احیا شود. وی افزود: بافت تاریخی و آثار ارزشمند این بافت در دل جامعه و مردم قرار دارند و دقیقاً در همین بخش مردم به فضای فرهنگی و گردشگری نیاز دارند که این نیاز

را می‌توان با حفاظت و مشارکت در قالب بناهای تاریخی که در بافت قرار دارد رفع کرد.

رییس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اهواز مشارکت مردم در احیاء و سرمایه‌گذاری بافت تاریخی، که منجر به کسب درآمد پایدار شود را لازمه پویایی بافت تاریخی عنوان کرد.

وی در ادامه با اشاره به اینکه چند حوزه عملکردی در برگیرنده بافت تاریخی هستند توضیح داد: دستگاه‌های دولتی که مالکیت برخی بناها و آثار تاریخی را برعهده دارند باید نسبت به مرمت یا واگذاری به بخش خصوصی و احیاء آن بناها اقدام کنند. قریب افزود: از سوی دیگر شهرداری به عنوان متولی مباحث شهری باید

در بحث تملک بناهای تاریخی، مرمت آن‌ها و کاربری‌های متناسب با شان آثار تاریخی تمهیدات لازم را فراهم آورد.

کارگاه‌های فعال مرمت در بافت تاریخی اهواز

وی در ادامه به فعال بودن کارگاه‌های مرمت در شهر اهواز اشاره کرد و گفت: سال گذشته بخش نخست مرمت بافت تاریخی انجام شد که در فاز نخست بخشی از معابر بافت منطقه «عامری» مرمت شد. این اقدام برای نخستین بار در بافت تاریخی اهواز انجام شد. البته پروژه مرمت بافت تاریخی اهواز ادامه‌دار خواهد بود. رییس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اهواز ادامه داد: همزمان با مرمت بافت تاریخی، یک کارگاه مرمت جدید برای بنای «هتل قو» به عنوان یکی از بناهای ثبت ملی تعریف شده و مرمت در حال انجام است. خانه تاریخی «دادرس»، «سقاخانه»

و «مسجدتوحید» نیز به عنوان دیگر آثار تاریخی با تأمین اعتبار صورت گرفته در حال مرمت هستند.

مسیرهای گردشگری اهواز مشخص می‌شوند

وی با اشاره به تدوین و مشخص کردن مسیرهای گردشگری اهواز گفت: این مسیرها در جلسه شورای شهر اهواز ارائه شدند اما یکی از الزامات احیا مسیرهای گردشگری برخورداری از مبلان شهری متناسب، مرمت و احیا بناهای تاریخی درون مسیر است که در این زمینه نیز بخشی که مرتبط با اداره کل میراث فرهنگی است در حال آماده سازی و پیگیری است. رییس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اهواز یادآور شد: در تلاش هستیم با همکاری شورای شهر اهواز و شهرداری به یک برنامه مناسب برای پیاده‌سازی اولویت‌های مرمت و احیا بناهای تاریخ برسیم.

هنر دست زنان مازندرانی که در حال فراموشی است

دستی در برخی از مناطق مازندران تاریخی دیرینه دارد. جاجیم‌ها عمدتاً با رنگ‌های طبیعی و الگوهای سنتی تزیین می‌شوند و برای پوشش کف خانه‌ها، زمین‌های نشیمن،

کرچال یا جاجیم‌بافی یک صنعت دست است که در آن از طریق بافتن الیاف پنبه یا پشم توسط دست‌ان بافندگان، فرش‌ها یا پتوهای سنتی تولید می‌شود. این صنایع

تزیینات دیواری و قالیچه‌های تزیینی استفاده می‌شوند. هرچند هنوز جاجیم‌بافی جایگاه ویژه‌ای در فرهنگ و هنر ایرانی دارد، اما زمانی در روستاهای مازندران از جمله بندی

